פרנו מל' מלניסס · מיתות הרבה משמע שחלוקות והניחו לח"ת שלא הגלידה ומתכו רושמו ונפל לתוך הח"ת **תלייה** הייט חנק **תחיכת הרוח**= הרג **כשנפל לתרן**=סקילה **כשנפל לתור** הייט שריפה : **בר פלפין ופלפ** *וכ"ח ליכ ליה דל' סימתי לתמר לעיל שלשה היו בתוספה עלה דפרפה בלעם ותיוב ויתרו ,דלר' סימתי בלעם תיה יותר מן מלחיס ועשר שניס דהת היה בעלת פרעה דלל הבן היולד ליתורה תשליכוהו דלרבי סימתי כל תוהן מלחיס ועשר שניס שהיו ישרלל בגלות מלריס עד מלחמת מדין תיה בלעם : **מגירש** · תרגוס של פיסח : **כד קטל יפיס פגפס ליפטפס** · שר לבח ותפילו קטליה לחמר , כל המלחמה נקרלת על שמו : **כתולהו** · מלכים והדיוטות : **לא תפיש ופדרוש** · לגנאי : **נבר מבלעם** · דכל מה דמשכחת ליה לגנאי דרוש : (**פשמע ינת זה לפרכות רעה לפר רעה**) **לחמר ש"ת לפרכות רעה לפר** · **וי** · לכך כתוב דויינ : **פ"ל סקב"ם לדוגג ופלח נבור לפס כתורה** · **למה תההלל לספר לשון הרע על דוד** : **לח תפסד תורה עליך** · לח תכס כתורה לתה דכתיב (משלי לח) ותורת חסד על לשונה : **מרלתים** · שהרג טב : **עלי פיך** · ולח בלב : **כמחלף יירלו** · הלדיקים היו ירלים שלח ילמד לדס ממעשיו של דואג **שהולך** · ותוטח ומלייח : **ונכסוף** · כשמת בתלי ימיו ושב גמולו ברלשו יפתקו : **מיל בלע ויקיאנו** · המתן עד שתכתח תורתו : **לפני ופכעגו יוריענו לל** · לל תמתין לו עד שתכתח תלח תמהר ותשכיתו : **כי מדרשי** · מתהל זה בית המדרש : **ושרשך מארץ חיים פלס** · שורש שלו תכסח מחרן חיים דלח להוו ליה בנין רבנן : **כל תועים שבתורה** · שהיה בקי בתסורות ויתירות : **שוקל קלים וחמורים** · ויקיאנו ,אמר לפניו : מבטנו יורישנו אל" אמר דוד לפני

נר מצוה
לא א מיי' פ"י מהל' עומלת עבודת כוכ"י ה"ו :

א ר' חנינא

°הרגו בני ישראל [בחרב] אל חלידהם" אמר רב שקיימו בו ארבע מיתות סקילה ושריפה הרג ותנק א"ל ההוא מינא לר' חנינא מי שמיע לך בלעם בר במה הוה? א"ל מיכתב לא כתיב אלא מדכתיב °אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם" בר תלתין ותלת שנין או בר תלתין "וארבע,א"ל שפיר קאמרת לדידי חזי לי פנקסיה דבלעם והוה כתיב ביה "בר תלתין ותלת שנין בלעם חגירא כד קטיל יתיה פגחם ליסטאה" א"ל מר בריה דרבינא לבריה: בכולהו לא תפיש למדרש לבר מבלעם הרשע דכמה דמשברת ביה דרוש ביה /כתיב "דואג" ובתיב "דויג" אמר ר' יוחנן בתחילה יושב הקב"ה ודואג שמא יצא זה לתרבות רעה ,לארד שיצא אמר ווי שיצא זה (סימן גבור ורשע וצדיק חיל וסופר) אר"י °מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום" אמר לו הקב"ה לדואג לא גבור בתורה אתה מה תתהלל ברעה לא חסד אל נטוי עליך כל היום" ואר"י יצחק מאי דכתיב °ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי" אמר לו הקב"ה לדואג הרשע מה לך לספר חוקי-בשאתה מגיע לפרשת מרצחים ופרשת מספרי לשון הרע מה אתה דורש בהם ,°ותשא בריתי עלי פיך" אמר ר' אמי אין תורתו של דואג אלא משפה ולחוץ ואמר רבי יצחק מאי דכתיב °ויראו צדיקים ויירלו ועליו ישחקו" בתחילה "יראו" ולבסוף "ישחקו" ואר"י יצחק מאי דכתיב °חיל בלעו" ויקיאנו מבטנו יורישנו אל" אמר דוד לפני ויקיאנו ,אמר לפניו: מבטנו יורישנו אל ואר"י יצחק מאי דכתיב °גם אל יתצך לנצח" אמר הקב"ה לדוד 'ניתי דואג לעלמא דאתי ,אמר לפניו °גם אל יתצך לנצח" ,*מאי דכתיב [גם] °יהתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה" אמר הקב"ה לימרו שמעתא בי מדרשא משמיה, אמר לפניו: יהתך ויסחך מאהל ליהי ליה בנין רבנן, ושרשך מארץ חיים סלה ואר"י יצחק *מאי דכתיב °איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים" איה סופר כל אותיות שבתורה איה שוקל ששוקל כל קלים וחמורים שבתורה איה סופר את המגדלים שהיה סופר שלש מאות הלכות פסוקות במגדל הפורח באויר *א"ר ארבע מאה בעיי' בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר [ולא אפשט לדו הד] אמר רבא רבותא למבעי בעיי *בשני דרב יהודה כולי תנויי בנזיקין ואנן קא מתנינן טובא *בעוקצין וכי דוה מטי רב יהודה *אשה שכובשת ירק בקדירה ואמרי לה *זיתים שכבשן בטרפיהן טהורים אמר "חויות דרב ושמואל קא חזינא הכא" ואנן קא מתנינן בעוקצין תלת סרי מתיבתא ,ורב יהודה שליף °מסאני ואתא מטרא ואנן צוחינן וליכא דמשגח בן ,אלא הקב"ה ליכא בעי דכתיב °וה' יראה ללבב" אמר רב משרשיא דואג ואחיתופל לא [הוי] סברי שמעתא ,מתקיף לה רב זוטרא מאן דכתיב ביה "איה סופר ,איה שוקל ,איה סופר את המגדלים" ואת אמרת לא הוו סברי שמעתא? אלא לא הוה סלקא לדו שמעתא °אלא דואג דהלכתא דכתיב °סוד ה' ליראיו". א"ר אמי לא מת דואג עד שנשכח תלמודו שנא' °הוא ימות באין מוסר °וברוב אולתו ישגה" רב (אשי) אמר נצטרע שנאמר °הצמתה כל זונה ממך: כתיב התם °לצמיתות" ומתרגמינן לחלטין *ותנן *אין בין מוסגר ומהלט אלא פריעה ופריימה (סימן שלשה לחלטין *ותנן *אין בין מוסגר ומהלט אלא פריעה ופריימה) אר' יוחנן שלשה °מלאכי חבלה נזדמנו לו לדואג אחד ששכח תלמודו ואחד ששרף נשמתו ואחד שפיזר עפרו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות (*אמר) יוחנן דואג ואחיתופל לא ראו זה את זה ,דואג בימי שאול ואחיתופל בימי דוד ואר' יוחנן דואג ואחיתופל לא חצו ימיהם תניא נמי הכי אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם °כל שנותיו של דואג לא היו אלא שלשים וארבע ושל אחיתופל אינן אלא שלשים ושלש ואר' יוחנן בתחילה קרא דוד לאחיתופל "רבו" ולבסוף קראו "חבירו" ולבסוף קראו "תלמידו" בתחילה *קראו רבו °ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי ולבסוף קראו חבירו °אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש" ולבסוף קראו *תלמידו °גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל

יודע לדרוש בקל ותומר : **כמגדל ספורת בפורר** · מתג עליוכה שלמעלה מן הלמ"ד מפני מה כפופה למטה: לשון מ"ר מפי השמועה. **נ"ל** במגדל הפורח בחויר הנמים בשידה תיבה ומגדל חס הוח טמח חס לוו · **נ"ל ג' מחות** הלכות במגדל הפורח בחויר לעמות כיסוף להעמיד מגדל בחויר תורה אור

(ר' - מעמיד אימות ברוב)

יהושפט כגון **שלש מחות** הלכות בנפישות קשות דלמרן בפירקין לעיל (דף סח·) ולמורי ברלה דר"ע שלש מחות הלכות במגדל העומד [בחויר] ומשנה אחת בהלכות (פ"ד משנה ה) דמשתני בהכי "מגדל העומד בחויר וטומחה בתוכה כלים שבתוכו ממחים" וכן גרלה לר': **רכופף למכשף בעיי** · ולגמור תורה ,רחמנה לבח בעי להה בשני דלכ יהודה כולהו תנויי בסדר נזיקין היה -כל הגמרל שלהן לח הוה לחי בסדר נזיקין **שלח** היו מרבין כל כך [**לדרוש**] : **כשכש שכובשים ירק בקדירה** · לח תשכחתיה בסכת עוקלין : **שכובשים ירק** · בחומן לח בלית מהוריס דחין מקבלין טומלה ע"י עוקלין שלח עשו עגל טומלה בשרשין, העלין מהורין שלין נעשין יד לעלין מלחר שכבשה שלין מניחין לשם חלל למרלה : **זיתים שכבשן בטרפיהן** · לישה בסכת עוקלין (פ"ג מ"ח) : **מרפיהן** = עלין שלהן ,מהורין הזיתים שלין נעשין להם כיח יד להכנים להם טומלה : **סויות דרב ושמואל קא מוינא הכא** · לח שמ הוה ידע מלי טעמל הן מהורין : **פליפר מפיכפא** · ר"ג יסיבות שלמו עוסקין כולן בסכת עוקלין ויודעין לומה יפה ולפי' הכי בהם היו חסידים יותר ממנו לחלו רב יהודה כו' : **לח סביר** · לח היו יודעין הלכה לפרשה כתקנה בטעמל: **לח פלקא לזו שמפפא כו'** · ולח נקבוע הלכה כמותן : **ומפרגמינן לחלופין** · ולמן תנן לשון חלופין

מקבילות
ב"מ ד: ע"ש ברש"י ד"ה ויקיאנו ותוס' ד"ה ויקיאנו